

Gdańsk, 18.12.2014 r.

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W GDAŃSKU

RDOŚ-Gd-WOO.4242.47.2014.IB.6.

zpo

POSTANOWIENIE

Na podstawie:

- art. 77 ust. 1 pkt. 1, art. 77 ust. 3, 4 i 7 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (*t.j. w Dz. U. z 2013 r, poz.1235, ze zm.*),
- § 3 ust. 1 pkt 5, pkt 67 oraz pkt 88b i 88e rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (*Dz. U. Nr 213, poz.1397 ze zm. w Dz. U z 2013, poz. 817*),
- art.106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r Kodeks postępowania administracyjnego (*t.j. w Dz. U. z 2013 r, poz.267, ze zm.*),

na wniosek Wójta Gminy Czarna Dąbrówka znak: GI.6220.3.3.2014.WU z dnia 15.04.2014 r o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia,
po analizie:

- raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: „Budowa małej elektrowni wodnej KARWNO oraz zagospodarowanie działek nr ew. 248, 249, 301 obręb Mikorowo Leśnictwo zabudową zagrodową wraz z urządzeniami i infrastrukturą towarzyszącą na terenie działek nr ew. 68, 214, 215, 220, 231, 246, 254, 301 obręb Mikorowo Leśnictwo, gmina Czarna Dąbrówka, powiat bytowski”, opracowanego przez mgr Pawła Ulatowskiego, mgr Wioletę Ziarkowską, mgr Sylwię Doczekalską, Biuro Opracowań Prośrodowiskowych „EKO-PROJEKT” Paweł Ulatowski, kwiecień 2013 r oraz uzupełnień do raportu, przedłożonych przy pismach z dnia 18.07.2013 r , 06.09.2013 r, 14.04.2014 r, 18.06.2014 r i 16.10.2014 r,
- opinii prawnej w sprawie zasad postępowania w odniesieniu do uwarunkowań środowiskowych dla budowy małej elektrowni wodnej „Karwno” oraz wykonania zabudowy zagrodowej wraz z urządzeniami i infrastrukturą, sporządzonej przez radcę prawnego Krzysztofa Gruszeckiego, marzec 2014 r,
- ekspertyzy dotyczącej wpływu realizacji inwestycji Budowa małej elektrowni wodnej „KARWNO” oraz zagospodarowanie działek nr ew. 248, 249, 301 obręb Mikorowo Leśnictwo zabudową zagrodową wraz z urządzeniami i infrastrukturą towarzyszącą na

terenie działek nr ew. 68, 214, 215, 220, 231, 246, 247, 302 253, 254, obręb Mikorowo Leśnictwo, opracowanej przez dr inż. Sławomira Boronia, FISH PROJEKT Olsztyn,

postanawiam

odmówić uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia pn.:

Budowa małej elektrowni wodnej „KARWNO” oraz zagospodarowanie działek nr ew. 248, 249, 301 obręb Mikorowo Leśnictwo zabudową zagrodową wraz z urządzeniami i infrastrukturą towarzyszącą na terenie działek nr ew. 68, 214, 215, 220, 231, 246, 247, 302 253, 254, obręb Mikorowo Leśnictwo

uzasadnienie

Postanowieniem znak: RDOŚ-Gd-WOO.4242.56.2013.IB.7 z dnia 23.01.2014 r Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku odmówił uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia pn.: Budowa małej elektrowni wodnej „KARWNO” oraz zagospodarowanie działek nr ew. 248, 249, 301 obręb Mikorowo Leśnictwo zabudową zagrodową wraz z urządzeniami i infrastrukturą towarzyszącą na terenie działek nr ew. 68, 214, 215, 220, 231, 246, 247, 302 253, 254, obręb Mikorowo Leśnictwo.

Pismem znak: GI.6220.3.3.2014.WU z dnia 15.04.2014 r r Wójt Gminy Czarna Dąbrówka wystąpił z wnioskiem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku o ponowne uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego, między innymi, na budowie małej elektrowni wodnej o mocy do 250 kW z kanałem odprowadzającym zużyta wodę do rzeki Łupawy, przystani wodnej na rzece Łupawa, budowie nowego i renaturyzacji istniejącego zbiornika wodnego oraz realizacji zabudowy zagrodowej na powierzchni powyżej 2,0 ha.

Do wniosku dołączone zostały:

- pismo inwestorów, p. Władysława Pędziwiatr i p. Marzeny Statkiewicz-Pędziwiatr, o ponowne rozpatrzenie wniosku poprzez powtórne skierowania sprawy do organu uzgadniającego, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku,
- opinia prawna w sprawie zasad postępowania w odniesieniu do uwarunkowań środowiskowych dla budowy małej elektrowni wodnej „Karwno” oraz wykonania zabudowy zagrodowej wraz z urządzeniami i infrastrukturą, sporządzonej przez radcę prawnego Krzysztofa Gruszeckiego, marzec 2014 r,
- ekspertyza dotycząca wpływu realizacji inwestycji Budowa małej elektrowni wodnej „KARWNO” oraz zagospodarowanie działek nr ew. 248, 249, 301 obręb Mikorowo Leśnictwo zabudową zagrodową wraz z urządzeniami i infrastrukturą towarzyszącą na terenie działek nr ew. 68, 214, 215, 220, 231, 246, 247, 302 253, 254, obręb Mikorowo Leśnictwo, opracowanej przez dr inż. Sławomira Boronia, FISH PROJEKT Olsztyn.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po analizie przedstawionych materiałów i dokumentów stwierdził, że zachodzą przesłanki do ponownego rozpatrzenia sprawy. Przemawia za tym treść obu wyżej przywołanych ekspertyz oraz zaproponowane przez inwestora środki minimalizujące oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko oraz środki kompensacyjne.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, na podstawie przedłożonych materiałów i dokumentów, ustalił co następuje:

- ✓ planowane przedsięwzięcie obejmować będzie wykonanie małej elektrowni wodnej (MEW) o mocy do 250 kW, budowę, odbudowę i przebudowę rowów melioracyjnych, w granicach przedsięwzięcia, budowę dwóch zbiorników wodnych oraz realizację zabudowy zagrodowej,
- ✓ zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (*Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm. w Dz. U. nr 0/2013, poz.817*) przedsięwzięcie zakwalifikować należy jako:
 - elektrownię wodną (§ 3 ust 1 pkt 5 rozporządzenia),
 - kanały w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (§ 3 ust 1 pkt 67 rozporządzenia),
 - gospodarowanie wodą w rolnictwie polegające na:
 - melioracji terenów znajdujących się na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, innej niż wymieniona w lit. a (§ 3 ust 1 pkt 88b rozporządzenia),
 - budowie zbiorników wodnych lub stawów, o powierzchni nie mniejszej niż 0,5 ha na terenach gruntów innych niż orne znajdujących się na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy (§ 3 ust 1 pkt 88e rozporządzenia).

Z uwagi na fakt, że planowana inwestycja będzie negatywnie oddziaływać na przedmioty ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy PLH 220039, tut organ wezwał inwestora, pismem znak: RDOŚ-Gd-WOO.4242.47.2014.IB.2 z dnia 30.05.2014 r, do złożenia dodatkowych wyjaśnień poprzez wskazanie nadrzędnego interesu publicznego oraz określenie kompensacji przyrodniczej, niezbędnej do zapewnienia spójności i właściwego funkcjonowania sieci obszarów Natura 2000. Wyjaśnienia wpłynęły dnia 18.06.2014r. Pismem z dnia 16.10.2014 r inwestor przedłożył propozycję dodatkowych działań minimalizujących negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko.

Planowane przedsięwzięcie obejmować będzie:

- wykonanie małej elektrowni wodnej (MEW) o mocy do 250 kW,
- odbudowę, remont i modernizację istniejącego kanału, którym doprowadzona zostanie do planowanej elektrowni wodnej woda z rzeki Łupawy,
- wykonanie kanału odprowadzającego do rzeki Łupawy wodę wykorzystaną na potrzeby MEW,
- odbudowę rowu, na którym zlokalizowane zostanie koło młyńskie i wodospad z wykonaniem nowego odcinka rowu w celu odprowadzenia wody do rzeki Łupawy,
- budowę przystani wodnej na prawym brzegu rzeki Łupawy,
- remont pozostałych rowów melioracyjnych, w granicach terenu przedsięwzięcia,
- budowę ziemnego zbiornika (stawu) retencyjnego,

- odtworzenie (renaturyzację) istniejącego zbiornika wodnego,
- realizację zabudowy zagrodowej na powierzchni przekraczającej 2 ha wraz z wykonaniem niezbędną infrastruktury towarzyszącej,
- wykonanie ujęcia wód podziemnych o wydajności do 5 m³/h.

Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie na prawym brzegu rzeki Łupawy, zajmując pas terenu wzdłuż ok. 1 km rzeki. Realizowane będzie na działkach nr ew. 68, 248, 249, 301, 68, 214, 215, 220, 231, 246, 247, 302, 253 i 254 obręb Mikorowo Leśnictwo.

Łączna powierzchnia działek przeznaczona pod zainwestowanie wynosi 30,8 ha. Deniwelacja terenu działek sięga 15 m. Działki nr 248, 249, 301, 302 stanowią obecnie łąkę trwałą o powierzchni 27,68 ha (92%). Obszar w/w działek wykorzystywany jest jako łąka użytkowana ekstensywnie. Działki nr 214, 220, 231, 246 stanowią rowy melioracyjne, służące do nawadniania łąk o powierzchni 1,13 ha (3,76%). Działka nr 68 stanowi las, natomiast działki nr 253, 254 to grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi (rzeka Łupawa). W granicach terenu przeznaczonego pod planowane przedsięwzięcie ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje jakakolwiek zabudowa. W sąsiedztwie terenu przedsięwzięcia znajdują się lasy pełniące rolę wodochronną i użytki rolne w użytkowaniu ekstensywnym.

Mała elektrownia wodna zlokalizowana zostanie na działce nr 248. Planowana do budowy MEW nie będzie usytuowana bezpośrednio w biegu rzeki Łupawa (budowla piętrząca), lecz w istniejącym przyległym do niej kanale. W celu budowy elektrowni wodnej nie planuje się również budowy jazu piętrzącego rzeki. Zostanie do tego celu użyty naturalnie ukształtowany próg wodny w km 72+780 rzeki Łupawy. Nie planuje się wykonywania jakichkolwiek prac na tym stopniu, ani w korycie rzeki Łupawy.

Źródłem zasilania w wodę będzie istniejący kanał melioracyjny o długości ok. 2,81 km, położony na działce nr 214, biegnący w kierunku północnym i kończący się na terenie łąk. Zostanie on poszerzony do 5,0 m, bez zmiany spadku. Kanał ten zasilany jest w wodę z rzeki Łupawy. W celu skierowania wody rzeki do kanału wykorzystany zostanie naturalnie ukształtowany próg wodny w km 72+780 rzeki Łupawy. Wlot do kanału zostanie umocniony narzutem kamiennym i palisadą z faszyną oraz zabezpieczony kratą przed możliwością przedostania się ichtiofauny. W km 2,0 kanału zabudowana zostanie zastawka, umożliwiająca rozdział wody: do elektrowni wodnej, na rów z kołem młyńskim i wodospadem oraz zbiornik retencyjny. W końcowym odcinku kanału wykonana zostanie komora ujęcia, w konstrukcji żelbetowej, wraz z rurociągiem stalowym, długości ok. 67,5 i średnicy 1200 mm, doprowadzającym wodę do elektrowni. Wykorzystana woda zostanie odprowadzona do rzeki projektowanym kanałem ziemnym o długości ok. 150 m. Wylot kanału zlokalizowany zostanie na działce lądowej nr 68 oraz działce wodnej (rzeka Łupawa) nr 253.

Na przewidzianym do odbudowy rowie (dz. nr 246), także biegnącym wzdłuż rzeki, w odległości ok. 160 - 200 m od niej, zbudowane zostanie koło młyńskie i wodospad, stanowiące elementy ozdobne, podnoszące walory zabudowy siedliskowej, przeznaczonej pod agroturystykę. Rów ten zostanie przedłużony, na odcinku ok. 100 m, w kierunku rzeki. Zasilany w wodę będzie okresowo, w zależności od potrzeb inwestora. Na jego przedłużeniu, w rejonie wylotu do rzeki, w naturalnej zatoczce, zlokalizowana będzie przystań wodna. Wymagać to będzie umocnienia prawego brzegu Łupawy na ok. 15 m linii brzegowej.

Umocnienie wykonane zostanie z materiałów naturalnych, takich jak drewno, kamień, faszyna. Wykorzystanie betonu i tworzyw zostanie ograniczone do minimum.

Zabudowa zagrodowa, o łącznej powierzchni powyżej 2,0 ha, położona będzie na działkach nr 248, 249, 301. W jej zakres wchodzić będzie budynek mieszkalny i budynki gospodarcze do obsługi gospodarstwa rolnego, ukierunkowanego na gospodarkę rybacką, produkcję roślinną oraz agroturystykę. Przewidziane jest utworzenie parkingu o powierzchni poniżej 0,2 ha oraz wewnętrznego układu komunikacji i przyłączenie niezbędnej infrastruktury towarzyszącej. Planowany układ komunikacji wewnętrznej w znacznej części pokrywać się będzie z układem komunikacyjnym już istniejącym.

Wykonana zostanie również droga dojazdowa, zapewniająca powiązanie i dostępność do drogi wojewódzkiej nr 211. Droga ta będzie przecinać rzekę Łupawę w km 69+895 jej biegu, w miejscu funkcjonującego obecnie przejazdu w formie brodu (planowana jest budowa mostu). Gospodarstwo zaopatrzone zostanie w wodę z własnego ujęcia podziemnego, opartego o studnię głębinową o wydajności 5,0 m³/h. Ścieki o charakterze bytowym gromadzone będą w projektowanym zbiorniku bezodpływowym, o pojemności ok. 10 m³.

Projektowany zbiornik (staw) retencyjny oraz zbiornik wodny do renaturyzacji, zlokalizowane zostaną we wschodniej części terenu przeznaczanego pod przedsięwzięcie. Oba stawy ziemne posiadać będą głębokość do 1,0 m. Powierzchnia odtwarzanego zbiornika wodnego wyniesie ok. 0,96 ha, powierzchnia zbiornika retencyjnego ok. 1,1 ha. Zbiorniki zostaną ogroblowane a ich skarpy umocnione. Zgodnie z informacjami zawartymi w raporcie projektowany zbiornik retencyjny, zasilany w wodę poprzez kanał przebiegający przez działkę nr 214, służyć będzie do magazynowania wody do celów nawodnienia gruntów rolnych oraz rozdziału wody na potrzeby MEW. Zbiornik odtwarzany zasilany będzie wodami infiltracyjnymi, spływami powierzchniowymi oraz z cieku śródlęsnego, bez nazwy. Odpływ nadmiaru wody nastąpił będzie z powrotem do cieku.

W celu realizacji planowanego przedsięwzięcia nie planuje się wycinki drzew i krzewów.

Działki przeznaczone pod przedsięwzięcie, znajdują się w granicach objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obrębu Mikorowo Leśnictwo, zatwierdzonym uchwałą Rady Gminy Czarna Dąbrówka Nr XXVII/225/05 z dnia 9 września 2005 r. Zgodnie z ustaleniami planu:

- działka nr 248 (funkcja R01 R, R05 R, R06 R, M01 MR, 010RU, 011IE, 012KDD) to teren zabudowy zagrodowej, teren rolniczy z możliwością zabudowy zagrodowej, teren produkcji w gospodarstwach rolnych, leśnych i rybackich z przeznaczeniem na stawy rybne oraz droga gminna. Działka znajduje się częściowo w zasięgu bezpośredniego zagrożenia powodziowego,
- działka nr 249 (funkcja R04 R) teren rolniczy z możliwością zabudowy zagrodowej,
- działka nr 301 (funkcja R04 R) teren rolniczy z możliwością zabudowy zagrodowej,
- działka nr 302 (funkcja R03 R) teren rolniczy z możliwością zabudowy zagrodowej,
- działki nr 215 i 220 (funkcja W05 WS) to wody powierzchniowe śródlądowe. Plan nakłada obowiązek pozostawienia pasa szerokości 5 m, na obu brzegach wód, wolnego

od zabudowy i nasadzeń, w celu prowadzenia prac modernizacyjnych i konserwacyjnych,

- działka nr 231 (funkcja R03 R) to tereny rolnicze z możliwością zabudowy zagrodowej,
- działka nr 246 (funkcja W05 WS) to wody powierzchniowe śródlądowe,
- działka nr 247 (funkcja 012 KDD) to droga gminna, dojazdowa.

Całe planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest na terenie obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy PLH220036 oraz na obszarze występowania siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotem ochrony w w/w obszarze Natura 2000. Jak wskazano w raporcie o oś na terenie w/w działek zinwentaryzowano siedliska: 6510 niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*) - 26,238 ha, stanowiące ok. 2,07% powierzchni tego siedliska w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy, siedlisko 91E0 - łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe) - 0,440 ha, stanowiące ok. 0,07% powierzchni tego siedliska w dolinie rzeki Łupawy, 7140 - torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*) - 0,23 ha, stanowiące 0,06% powierzchni tego siedliska w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy. Dane do obliczenia ww. procentu powierzchni siedlisk przyrodniczych w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy PLH220036, autorzy raportu zaczerpnęli z aktualnie obowiązującego Standardowego Formularza Danych (aktualizacja, październik 2013 r.).

Ponownie przeanalizowano raport oddziaływania na środowisko opracowany przez Biuro Opracowań Prośrodowiskowych „Eko-Projekt” Paweł Ulatowski (Ślupsk, kwiecień, 2013 r.) oraz:

- wniosek o ponowne rozpatrzenie przedmiotowego wniosku z dnia 18.04.2014r. wraz ze stanowiskiem Wnioskodawcy z dnia 14.04.2014 r,
- opinię radcy prawnego dr Krzysztofa Gruszeckiego (Inowrocław, 25 marca 2014r.),
- ekspertyzę dr inż. Sławomira Boroń (Fish Projekt , Olsztyn 17 lutego 2014r.),
- proponowane środków zachowawczych zmniejszające oddziaływanie inwestycji na środowisko,
- propozycję kompensacji przyrodniczej, dla potencjalnych negatywnych oddziaływań planowanej inwestycji,
- uzupełnienie zakresu proponowanych działań minimalizujących negatywne oddziaływanie na środowisko dla siedliska 7140 (pismo z dnia 20.10.2014r.)

Wnioskodawca, w swoim stanowisku z dnia 14.04.2014 r, wnosi szereg uwag i zastrzeżeń do merytorycznych i formalnych podstaw odmowy uzgodnienia przedsięwzięcia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku. Wskazuje, że planowane przedsięwzięcie jest zgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzonego uchwałą Nr XXVII/225/05 Rady Gminy Czarna Dąbrówka z dnia 9 września 2005 r. Nie zgadza się z argumentacją tut. organu, że przedsięwzięcie wywierać będzie znaczący negatywny wpływ na środowisko, w tym na przedmioty ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy. Wskazuje, że:

- fizyczne zniszczenie siedliska 6510 (niżowe i górskie łąki świeże) nastąpi na powierzchni zgodnej z powierzchniami dopuszczonymi do przekształcenia w

miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego a dla terenu siedliska 7140 (torfowiska przejściowe i trzęsawiska) planuje się renaturyzację (odtworzenie istniejącego niegdyś zbiornika wodnego),

- ze względu na kierowanie wody z rzeki Łupawy do istniejącego kanału melioracyjnego, bez wykonania urządzeń piętrzących, z zachowaniem przepływu wyższego od nienaruszalnego inwestycja nie spowoduje istotnych zaburzeń w ekosystemie rzeczonym, wyrażających się w zmianach natężenia i wahaniami przepływu wody. Ujęcie wody do kanału jest ujęciem istniejącym. Przepływ biologiczny w rzece zachowany zostanie nawet kosztem przepływu dyspozycyjnego, tj ilości wody kierowanej kanałem do MEW.
- inwestor wskazuje na rozbieżności pomiędzy dokumentacją planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy a stwierdzeniami zawartymi w postanowieniu RDOŚ-Gd-WOO.4242.56.2013.IB.7 odnośnie występowania w rzece głowacza białopłetwego i kozy. Według wnioskodawcy, zgodnie z powyższą dokumentacją, głowacz białopłetwy w rzece nie występuje a koza jest populacją nieistotną. Natomiast jedną z podstaw odmowy uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia był fakt, że z siedliskiem rzeki Łupawy na terenie inwestycji związane są gatunki ichtiofauny będące przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy – głowacz białopłetwy *Cottus gobio*, koza *Cobitis taenia*, minóg strumieniowy *Lepetra planeri*.
- ograniczeniu oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia służyć będzie proponowana kompensacja.

Dołączona do wniosku opinia radcy prawnego Krzysztofa Gruszeckiego koncentruje się głównie na wskazaniu podstaw prawnych umożliwiających ponowne rozpatrzenie i jednocześnie przyspieszenie ponownego rozpatrzenia wniosku o uzgodnienie realizacji przedsięwzięcia i zmiany stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku. Wskazuje także, że ocena zakresu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, dokonana przez tut. organ, nie jest pełna a wyciągnięte wnioski są co najmniej przedwczesne. RDOŚ oceniając skutki oddziaływania planowanego przedsięwzięcia nie odniósł się do możliwości podjęcia działań mających na celu zminimalizowanie przewidywanych negatywnych oddziaływań na środowisko lub ich kompensacji.

Ekspertyza dr inż. Sławomira Boronia wskazuje korzyści wynikające z realizacji poszczególnych elementów przedsięwzięcia: renaturyzacji istniejącego zbiornika wodnego, budowy nowego zbiornika wodnego o powierzchni 1,1 ha, odbudowy istniejącego kanału, budowy kanału odprowadzającego wodę z MWE do rzeki Łupawy, remontu istniejącej sieci melioracyjnej w obrębie terenu przedsięwzięcia. Wskazuje na czynnik ludzki, pominięty w trakcie wydawania postanowienia – umożliwienie realizowania obywatelom wszelkiego typu działalności umożliwiającej rozwój osobisty, tworzenie miejsc pracy na lokalnym rynku, przy zachowaniu zrównoważonego rozwoju i z poszanowaniem środowiska naturalnego. Zarzuca również rozstrzygnięciu tut. organu brak odniesienia do możliwości podjęcia działań mających na celu zminimalizowanie przewidywanych negatywnych oddziaływań na środowisko lub ich kompensacji.

Zarówno wnioskodawca jak i autorzy opinii zarzucają rozstrzygnięciu RDOŚ powoływanie się na projekt planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy, nie mający RDOŚ-Gd-WOO.4242.47.2014.IB.6.

statusu aktu prawnego. Zaznaczyć należy, że plan zadań ochronnych zatwierdzony został Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy PLH22003(Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 1917).

Po szczegółowym przeanalizowaniu argumentów zawartych we wniosku inwestora i jego uzupełnieniach oraz dołączonych opiniach radcy prawnego Krzysztofa Gruszeckiego i dr. inż. Sławomira Boronia należy stwierdzić, że nie wnoszą one do sprawy nowych dowodów umożliwiających zmianę stanowiska RDOŚ, przedstawionego w postanowieniu znak OŚ-Gd-WOO.4242.56.2013.IB.7 z dnia 23.01.2014 r.

Należy zatem **odmówić uzgodnienia warunków realizacji planowanej inwestycji ze względu na:**

I. Negatywny wpływ planowanej inwestycji na przedmioty ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy PLH220036 tj. siedliska i gatunki bezpośrednio uzależnione od wody poprzez:

1. fizyczne zniszczenie siedlisk w wyniku realizacji i późniejszej konserwacji inwestycji:

Na etapie inwestycji planuje się usunięcie ok. 42 tys. ton ziemi, gleby i urobku. Masy ziemi zostaną zagospodarowane na terenie działek inwestycyjnych. W ramach inwestycji planuje się budowę zabudowy zagrodowej o powierzchni powyżej 2,0 ha (według załącznika graficznego do raportu 3 ha) zlokalizowanej na działkach nr 248, 249, 301. W skład zabudowy zagrodowej wejdzie budynek mieszkalny oraz budynki gospodarcze do obsługi gospodarstwa rolnego ukierunkowanego na gospodarkę rybacką, produkcję roślinną oraz agroturystykę. W związku z powyższym zajdzie konieczność zniszczenia od 5,248 do 7,871 ha siedliska przyrodniczego 6510 - niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*). W związku z tym, że Wnioskodawca nie określił dokładnej wartości powierzchni siedliska 6510 zajętej pod inwestycję, zgodnie z zasadą przezorności przyjęto że zniszczeniu ulegnie 7,871 ha w/w siedliska przyrodniczego. Zasada przezorności jest wiążącą zasadą zapisaną w art. 191 ust. 2 Traktatu Ateńskiego i art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i jest źródłem prawa również w Polsce. Zasada przezorności oznacza, że „nie rozwiane wątpliwości muszą być interpretowane zawsze na korzyść środowiska przyrodniczego”. W wyniku realizacji inwestycji zgodnie z danymi aktualnie obowiązującego SDF-u (aktualizacja, październik 2013 r.) zniszczeniu ulegnie 0,38% ze wskazanych w SDF 1266,98 ha, powierzchni siedliska przyrodniczego 6510 - niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*) w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy PLH220052. Dla obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy została sporządzona dokumentacja wykonana na potrzeby opracowania Planu Zadań Ochronnych. Zgodnie z wynikami inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej na potrzeby opracowania w/w dokumentacji w obszarze Dolina Łupawy siedlisko przyrodnicze 6510 zostało stwierdzone na powierzchni mniejszej niż wskazują dane SDF tj. na powierzchni 577 ha. W świetle powyższych danych, powierzchnia w/w siedliska przyrodniczego, która ulegnie zniszczeniu wyniesie 1,36% powierzchni tego siedliska w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy. Likwidacji ulegnie jedno z 42 stanowisk tego siedliska przyrodniczego w w/w obszarze i jedno z 28 stałych stanowisk tego siedliska, na których stan zachowania jest monitorowany przez GIOŚ (stanowisko nr 18). Zgodnie z dokumentacją planu zadań RDOŚ-Gd-WOO.4242.47.2014.IB.6.

ochronnych dla Doliny Łupawy PLH 220039 stan zachowania siedliska przyrodniczego 6510 na stanowisku nr 18 został oceniony na U2 czyli zły. Zmniejszenie powierzchni siedliska nie poprawi, a pogorszy stan ochrony siedliska zarówno na stanowisku, jak i w obszarze. Zgodnie z Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy PLH22003(Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 1917) jednym z potencjalnych zagrożeń zidentyfikowanych dla siedliska 6510 jest zabudowa zagrodowa na płatach siedliska, która może powodować bezpośrednie zniszczenie siedliska i utratę jego powierzchni, a także zmiana sposobu uprawy np. zbyt intensywne nawożenie, przeznaczanie płatów siedliska pod grunty orne, zalesianie, lub pod zabudowę co może prowadzić do bezpośredniego zniszczenia płatów siedliska, utraty jego powierzchni. Zagrożenie stanowi również zasypywanie terenu, melioracje, osuszanie – może prowadzić do obniżenia stanu ochrony siedliska/utraty jego powierzchni. Biorąc pod uwagę charakter inwestycji należy stwierdzić, że będzie ona generowała powyższe zagrożenie. Budowa zespołu domków gospodarczych na płacie siedliska 6510 przyczyni się do jego likwidacji oraz fragmentacji, a także do degradacji pozostałej jego części. Również budowa i rozbudowa kanałów oraz rowów prowadzi do osuszania siedliska przyrodniczego, co wskazano w ww. Zarządzeniu jako jedno z zagrożeń.

W związku z planowaną inwestycją, w miejscu siedliska przyrodniczego 7140 - torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*) występującego na terenie inwestycji (w północno-wschodniej części działki nr 248) planuje się utworzyć zbiornik wodny. Autorzy raportu wskazują, że w/w siedlisko przyrodnicze z powodu długoletniej zmiany stosunków wodnych (melioracji wodnych) uległo znaczącym deformacjom i w obecnej chwili nie stanowi obszaru cennego przyrodniczo. Należy jednak zaznaczyć, że siedlisko przyrodnicze 7140 aktualnie stanowi przedmiot ochrony w Dolinie Łupawy, z oceną ogólną A (ocena ta wartościuje obszar pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska przyrodniczego w kraju). W/w siedlisko przyrodnicze jest wykazywane także w dokumentacji obowiązującego Planu Zadań Ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy (Instytut Ochrony Środowiska, 2012 r.) z oceną ogólną C (str. 51), a zatem pomimo obniżenia wartości, siedlisko przyrodnicze 7140 w dalszym ciągu stanowi przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy. Z dokumentacji PZO wynika że siedlisko występuje na 14 stanowiskach będąc jednocześnie w złym stanie ochrony. W opinii organu nie ma obecnie wystarczających danych aby wnioskować o usunięciu siedliska 7140 z listy przedmiotów ochrony tego obszaru. Tak więc siedlisko to nadal pozostaje przedmiotem ochrony obszaru. Dlatego też w zarządzeniu w sprawie PZO wskazano konieczność uzupełnienia stanu wiedzy w tym zakresie. Na terenie siedliska przyrodniczego 7140 przeznaczonego do przekształcenia w zbiornik retencyjny znajduje się stały punkt monitoringu jego stanu ochrony (nr 8). Zgodnie z metodyką monitoringu GIOŚ w/w siedlisku przyrodniczemu na punkcie monitoringowym nr 8 przyznano ocenę stanu ochrony U2 (zły) – przede wszystkim ze względu na ocenę wskaźników parametru struktury i funkcji: brak gatunków charakterystycznych, brak pokrycia gatunkami mchów torfowców, zarastanie wierzbą, olszą i czeremchą. Jako główne zagrożenia dla w/w siedliska w Zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy PLH22003 wskazano m.in.: zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie - osuszenie siedliska prowadzi do przerwania/zahamowania procesów torfotwórczych, zmiany składu gatunkowego roślinności, degradacji siedliska.

Autorzy raportu oś wskazali, że w wyniku realizacji zamierzenia inwestycyjnego bezpośredniemu zniszczeniu ulegnie 0,016 ha w/w siedliska przyrodniczego, z ogólnej powierzchni na terenie inwestycyjnym – 0,022 ha. Z danych inwentaryzacji przyrodniczej na potrzeby sporządzenia Planu Zadań Ochronnych dla obszaru Dolina Łupawy wynika jednak, że na terenie inwestycyjnym znajduje się część płatu siedliska o powierzchni 0,23 ha. Wielkość całego płatu siedliska (stanowisko nr 8) wynosi 0,3 ha. Zgodnie z zasadą przezorności przyjęto, z uwagi na wysoką wrażliwość już i tak zniekształconego siedliska na zmiany stosunków wodnych i troficznych, niewielką powierzchnię siedliska w wyniku zaburzenia warunków wodnych, jakie spowoduje utworzenie zbiornika retencyjnego, że zniszczeniu ulegnie cała powierzchnia płatu tj. 0,3 ha. Przyjęto zatem, że w wyniku inwestycji likwidacji ulegnie cały płat jednego z 14 stanowisk tego siedliska w obszarze Dolina Łupawy i jednego z 8 stałych stanowisk monitoringowych, co będzie stanowiło 0,08% powierzchni siedliska w obszarze zgodnie z danymi aktualnie obowiązującego SDF-u (aktualizacja, październik 2013r.). Zgodnie z wynikami inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej na potrzeby opracowania Planu Zadań Ochronnych w obszarze Dolina Łupawy siedlisko przyrodnicze 7140 zostało stwierdzone na powierzchni 28 ha tj. mniejszej niż wskazana w SDF powierzchnia (358.06 ha). W świetle nowych danych, powierzchnia w/w siedliska przyrodniczego, która ulegnie zniszczeniu wyniesie 1,07% powierzchni tego siedliska w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy.

Biorąc pod uwagę powyższe tut. organ przyjął, że utrata 1,36% powierzchni siedliska 6510 oraz 1,07% siedliska 7140 (całe stanowisko nr 8) **stanowi znaczący uszczerbek zasobów powyższych siedlisk w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy, a tym samym powodować będzie znaczące negatywne oddziaływania na przedmioty ochrony w obszarze Natura 2000.**

Znaczenie oddziaływania należy rozpatrywać m.in. w kontekście „właściwego stanu ochrony” siedliska przyrodniczego w danym obszarze Natura 2000” (Natura 2000 i inne wymagania europejskie ochrony przyrody - Niezbędnik Urzędnika. Klub Przyrodników, Świebodzin 2012). Stan ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze opisany jest konkretnymi parametrami i wskaźnikami (stosowanymi także w monitoringu przyrodniczym), odnoszącymi się m.in. do liczebności gatunku, parametrów jego populacji, areału siedliska, rozmieszczenia gatunku lub siedliska w obszarze, parametrów struktury siedliska, procesów ekologicznych typowych dla siedliska, typowych gatunków siedliska, perspektyw zachowania na przyszłość. W przypadku siedliska, który w danym obszarze jest w niezadowalającym lub złym stanie ochrony – na pewno znaczące jest każde oddziaływanie, które (samo lub łącznie z innymi oddziaływaniami) wytrąciłoby jakikolwiek parametr jego stanu ochrony z zakresu „właściwego”, oraz każde oddziaływanie, które w jakikolwiek sposób pogłębiłoby lub utrwaliłoby „niewłaściwość” jakiegokolwiek parametru, który jest w zakresie „niewłaściwym lub „złym”. Należy tu podkreślić, że w przypadku siedliska 7140 zamierzenie nie będzie powodowało zmiany stanu ochrony z właściwego na jakikolwiek inny parametr, a utracone zostanie całe monitorowane stanowisko. A więc utracone zostanie jedno z zinwentaryzowanych stanowisk siedliska przyrodniczego stanowiącego przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000. W przypadku siedliska 6510 zostanie utracona 1,36% powierzchni siedliska w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy, zatem zmniejszy się parametr „powierzchnia siedliska”.

W przypadku znaczącego negatywnego oddziaływania na przedmioty ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy należy zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o RDOŚ-Gd-WOO.4242.47.2014.IB.6.

ochronie przyrody wykazać brak rozwiązań alternatywnych, nadrzędny interes publiczny oraz określić kompensację przyrodniczą niezbędną do zapewnienia spójności i właściwego funkcjonowania sieci obszarów Natura 2000. W przedłożonej dokumentacji Wnioskodawca pomimo wezwania do uzupełnienia w powyższym zakresie, nie wykazał braku rozwiązań alternatywnych, nadrzędnego interesu publicznego, zaś wskazane w piśmie z dnia 14.04.2014r. (data wpływu 18.04.2014 r.) działania dotyczące kompensacji przyrodniczej, nie odpowiadają zarówno jej definicji jak i celom wykonania. W uzupełnieniu z dnia 18.06.2014r. Inwestor wskazał „... *uwzględniając zasadę zrównoważonego rozwoju jako imperatywu, który potrzeby nadrzędnego celu publicznego realizowane poprzez: rozwój gospodarczy, prawo obywateli do bezpieczeństwa, wypoczynku oraz klimatu, które w planowanym projekcie występują łącznie ...*”. Jak już wskazał tut. organ w piśmie z dnia 30.05.2014r. (znak RDOŚ-Gd-WOO.4242.47.2014.IB.2) pojęcie nadrzędnego interesu publicznego nie jest tożsame z pojęciem celu publicznego, które zostało zdefiniowane w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115 poz. 741 ze zm.). Podkreślenia wymaga, iż punkt wyjścia do analizy tego, czym są konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego (KWNIP), przyjąć można prawomocny wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 marca 2009 r. (IV SA/Wa 84/09) w którym wskazano: „*Powołując się na interes publiczny (...) należy mieć na uwadze, że w interesie publicznym leży przede wszystkim ochrona dobra wspólnego, jakim są środowisko i obszary Natura 2000 wyznaczone i projektowane (potencjalne), przy wykorzystaniu koncepcji współodpowiedzialności państwa i społeczeństwa za ich ochronę*”. KWNIP jest czymś innym niż „inwestycje celu publicznego”, o których mowa w ustawie o gospodarce nieruchomościami. Istotne jest znaczenie „koniecznych wymogów”, do których zawęży się analizę nadrzędnego interesu publicznego przy omawianiu dopuszczalności negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000.

Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w poradniku Natura 2000 w ocenach oddziaływania przedsięwzięć na środowisko (J. Engel, Warszawa 2009) stwierdza: *Dyrektywa, jako przykłady koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego wymienia zdrowie ludzkie, bezpieczeństwo publiczne i znaczące korzystne efekty środowiskowe. Te i inne wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym muszą być rozpatrywane w porównaniu z celami dyrektywy ptasiej i siedliskowej. Oznacza to, że zaspokajanie określonych potrzeb społecznych lub gospodarczych, jakim służy realizacja danego przedsięwzięcia, winno być ważniejsze od interesu publicznego, wynikającego z realizacji celów wspomnianych dyrektyw, co należy udowodnić*. Planowane zamierzenie nie stanowi zatem przedsięwzięcia, które nosi znamiona nadrzędnego interesu publicznego bowiem nie przyczynia się do zapewnienia i wzrostu bezpieczeństwa publicznego nie przynosi również znaczących korzystnych efektów ekologicznych w skali kraju lub regionu, jest za to działaniem służącym rozwojowi interesu prywatnego, a nie publicznego. Inwestycja ta, będąca indywidualnym przedsięwzięciem gospodarczym Wnioskodawcy, nie stanowi bowiem emanacji nadrzędnego interesu publicznego określonego w art. 34 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody. Nie każde bowiem przedsięwzięcie gospodarcze lub społeczne stanowi realizację nadrzędnego interesu publicznego, a tylko takie, które z racji swej użyteczności, ale i zarazem konieczności, podejmowane jest z pożytkiem dla całego społeczeństwa. Pożytek ten natomiast zasługuje w powszechnej opinii na osiągnięcie -nawet kosztem jego uciążliwości wobec środowiska przyrodniczego. Nawet w takiej sytuacji należy jednak zapewnić stosowną kompensację przyrodniczą w maksymalnym stopniu ograniczającą tę uciążliwość. Planowane zamierzenie nie

przyczynia się również do poprawy zdrowia ludzkiego czy też ratowania życia, a jedynie zabezpiecza interes prywatny. Ponadto zamierzenie nie będzie miało znaczącego korzystnego efektu dla środowiska przyrodniczego, lecz przyczyni się do uszczuplenia zasobów siedlisk przyrodniczych o kodzie 7140 i 6510. W omawianym przypadku realizacja zamierzenia, które znacząco negatywnie oddziałuje na obszar Natura 2000 Dolina Łupawy PLH 220039 byłaby możliwa zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U z 2013 r. poz. 627 ze zm.) jedynie po wcześniejszym wykazaniu nadrzędnego interesu publicznego, braku rozwiązań alternatywnych **oraz określeniu kompensacji przyrodniczej**. W piśmie z dnia 14.04.2014r. Wnioskodawca zaproponował:

- w ramach kompensacji przyrodniczej przedmiotowego obszaru, zadrzewiony teren o powierzchni 3,74 ha (wzdłuż rzeki) jest w trakcie przeklasyfikowania z użytku rolnego na leśny (zgodnie ze stanem faktycznym).
- w miejscu obecnie występującego zdegradowanego siedliska 7140 (Torfowiska przejściowe i trzęsawiska) planuje się przeprowadzić proces renaturyzacji zbiornika wodnego. W związku z powyższym proponuje się utworzenie dwóch nowych siedlisk 7140 poprzez przeniesienie pozostałości podlegającego stałej degradacji siedliska, w szczególności gatunków reprezentatywnych, w granice działek inwestycyjnych na podmokłe tereny, o porównywalny podłożu i potencjalnie większej stabilności przyrodniczej, w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki Łupawa (ok. 300 m) oraz utworzenie nowego siedliska na terenie Nadleśnictwa Łupawa (ok. 50m), co zostało uzgodnione z jego przedstawicielem.
- stworzenie dwóch nowych zbiorników wodnych, które zwiększa bioróżnorodność oraz stabilność lokalnego ekosystemu.
- remont zastawki na terenie Nadleśnictwa Łupawa, na źródłiskowym odcinku leśnego ciek powiązanego wnioskowanym terenem, w celu ochrony obszarów wodno – błotnych o dużej wartości przyrodniczej. Przedmiotowy remont został uzgodniony z przedstawicielami Nadleśnictwa Łupawa.

Zaproponowane działania kompensujące nie są adekwatne w stosunku do siedlisk przyrodniczych, jakie zostaną utracone tj. siedliska 7140 i 6510. Planowane działania kompensacyjne powinny być ukierunkowana na te siedliska przyrodnicze i gatunki, które są objęte zakresem i zasięgiem znaczącego negatywnego oddziaływania. **Kompensowane powinno być to, co zostanie utracone**, a nie jak wskazano we wniosku, iż w ramach kompensacji planuje się m.in. przekwalifikowanie gruntu z rolnego na leśny, co byłoby jedynie czynnością formalną, mającą na celu uzyskanie kwalifikacji gruntu zgodnie ze stanem faktycznym.

Działanie to, bowiem nie odtwarza utraconego siedliska przyrodniczego zarówno 7140 jak i 6510 i nie stwarza nawet warunków do ich odtworzenia. W przypadku braku możliwości wykonania adekwatnych działań kompensacyjnych należy pamiętać, że kompensacja „naturowa” musi zapewniać utrzymanie spójności sieci obszarów Natura 2000, a „odbudowywany” w ramach kompensacji ekosystem powinien odtworzyć utraconą funkcję ekologiczną (np. retencjonowanie wody). Ponadto wynik kompensacji (np. utworzony ekosystem) powinien pełnić funkcję utraconego fragmentu środowiska, którą dany obszar pełnił w sieci Natura 2000. Adekwatność kompensacji oznacza również, że nie obowiązuje tu

zasada 1:1 (czyli: zniszczenie 10 ha siedliska niekoniecznie kompensuje odtworzenie 10 ha siedliska). W praktyce o adekwatności można mówić najczęściej dopiero od poziomu proporcji powyżej 1:3. Trzeba bowiem brać pod uwagę to, że nowo utworzone siedlisko przez dłuższy czas będzie „słabsze” (tj. w nieodpowiednim stanie ochrony, niedostatecznie wykształcone) i w mniejszym stopniu będzie pełnić swoje funkcje, a ponadto nie wiadomo, czy jego utrzymanie okaże się trwałe. Należy tu zauważyć, że zaplanowane działania nie odtwarzają utraconych ekosystemów. Są natomiast bliżej nie określonymi formami działań mających na celu polepszenie stanu środowiska przyrodniczego w okolicy planowanego zamierzenia, a nie rekompensatą utraconych siedlisk przyrodniczych.

W dniu 20.05.2014r. organ wezwał wnioskodawcę o doprecyzowania zaproponowanych działań kompensacyjnych. Jednakże w odpowiedzi z dnia 18.06.2014r. Wnioskodawca stwierdził „... z materiałów dowodowych w sprawie nie wynika by planowana inwestycja powodowała znacząco negatywne oddziaływanie na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy, co Inwestor wielokrotnie wykazał. Proponowane w piśmie z dnia 15 kwietnia 2014r. działania minimalizujące oraz korygujące są ponadnormatywnymi - wyrazem zrozumienia potrzeby czynnego chronienia środowiska naturalnego przez Inwestora”.

Ponadto w piśmie z dnia 16.10.2014r. (data wpływu 20.10.2014r.), Wnioskodawca zaproponował w ramach działań minimalizujących dla niszczonego siedliska 7140 - torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*) cyt: „przeniesienie gatunków reprezentatywnych - podlegających ochronie gatunkowej, występujących na zdegradowanym siedlisku 7140”. Autorzy proponują przenoszenie torfowców z rodzaju *Sphagnum* na podstawie metody Pani prof. Marii Herbich oraz Pana prof. Jacka Herbicha. Planowana metaplantacja ma mieć charakter wyłącznie lokalny, w granicach działek inwestycji na terenach podmokłych o porównywalnym podłożu, co ma zapewnić torfowcom odpowiednie wymagania siedliskowe. Jak wskazano w piśmie z dnia 16.10.2014r. podstawowym celem tego działania minimalizującego jest przeniesienie warstwy mszyste.

Zaproponowane działanie minimalizujące zdaniem tut. organu nie może stanowić kompensacji przyrodniczej dla niszczonego siedliska 7140 - torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*). Tworzenie się siedliska 7140 jest długotrwałym (trwającym kilkaset lat) procesem. Nie da się zatem skutecznie w ciągu kilku zaledwie lat odtworzyć zniszczonego płatu siedliska. Ponadto proponowana przez Wnioskodawcę metoda dotyczy przenoszenia jedynie gatunków torfowców nie zaś całego siedliska. Siedlisko 7140 są to torfowiska rozwijające się przy powierzchni oligo – do mezotroficznych wód, o pośrednim typie zasilania, tj. korzystające z wody opadowej i w części również podziemnej lub powierzchniowej, porośnięte przez różnorodne torfotwórcze zbiorowiska roślinne (Herbich M. 2004. Wody słodkie i torfowiska. Poradnik ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Warszawa, Tom 2 s.147-149). Torfowiska przejściowe i trzęsawiska rozwijają się wszędzie tam gdzie w skutek zaawansowanego procesu akumulacji torfu nastąpiła częściowa izolacja powierzchni torfowiska od wpływu wód minerotroficznych i w bilansie wody torfowiska istotne i coraz większe znaczenie mają wody pochodzenia atmosferycznego. Siedlisko 7140 charakteryzuje się bardzo wysokim stopniem uwilgocenia. Powstaje wskutek naturalnego lub przyspieszonego lądowacenia zbiorników wodnych. Podkreślenia wymaga fakt, że przytoczona przez autora raportu metoda przenoszenia roślinności torfowiskowej jaką zastosowała Pani RDOŚ-Gd-WOO.4242.47.2014.IB.6.

prof. M. Herbich na obszarze rezerwatów przyrody Czarne Bagno i Łebskie Bagno dotyczy torfowiska wysokiego (7110 i 7120), czyli torfowiska zasilanego wyłącznie przez wody opadowe. Jak wskazano w opracowaniu „Przyroda rezerwatów Łebskie Bagno i Czarne Bagno” praca zbiorowa pod redakcją Marii Herbichowej i Jacka Herbicha (2011r.) przenoszenie gatunków z rodzaju *Sphagnum* jest jedynie częścią procesu zmierzając do odtworzenia siedliska poprzez zainicjowanie rozwoju warstwy mszystej, a nie metodą przenoszenia całego siedliska w inne miejsce. Jak wskazano w piśmie z dnia 16.10.2014r. nowe siedlisko na które proponuje się przenieść torfowce zlokalizowane jest w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki Łupawy (ok. 300m w kierunku północno zachodnim od siedliska niszczonego). Zdaniem autorów raportu, tym samym warunki wilgotnościowe zachowane zostaną na podobnym poziomie. Tego typu informacja jest lakoniczna i nie odzwierciedla warunków hydrologicznych panujących w miejscu planowanym do przeniesienia torfowców, a które są jednym z najbardziej istotnych elementów w procesie powstawania torfowisk. Ponadto badania prowadzone metodą kanadyjską przez Państwa Herbich dotyczą przenoszenia gatunków torfowców na miejsca torfowisk zdegradowanych na skutek np. wydobycia. Kolejnym istotnym czynnikiem wpływającym na regenerację torfowców są warunki wilgotnościowe, które autorzy raportu w zaplanowanym nowym miejscu, określili jako podobne. Jak wskazano powyżej kompensacja przyrodnicza musi być trwała i adekwatna w stosunku do utraconych wartości przyrodniczych. Wskazane działanie nie zapewnia odtworzenia siedliska 7140. Podkreślenia wymaga, że analiza działań kompensacyjnych w świetle wniosków z przeprowadzonej oceny nie ma istotnego znaczenia. Nie wykazano bowiem dwóch pozostałych przesłanek niezbędnych do zastosowania art. 34 ustawy o ochronie przyrody, to jest braku rozwiązań alternatywnych, jak i koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za realizacją przedsięwzięcia.

Tut. organ nie może przychylić się do stanowiska Wnioskodawcy, bowiem planowane zamierzenie w ocenie RDOŚ w Gdańsku znacząco negatywnie wpływa na siedliska przyrodnicze stanowiące przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy, a także na siedliska gatunków jak i same gatunki (ryby) chronione w ostoi. Uszczuplenie poprzez fizyczne zniszczenie oraz stopniowe przekształcanie siedlisk 7140 i 6510 wpływać będzie również na zachowanie ciągłości i spójności obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy. Tym samym organ przyjął, że w celu realizacji zamierzenia należałoby wykazać brak rozwiązań alternatywnych, nadrzędny interes publiczny oraz przedstawić adekwatne do zniszczeń działania kompensujące. Wnioskodawca nie uzupełnił informacji w powyższym zakresie, stojąc na stanowisku, iż inwestycja nie generuje znaczącego oddziaływania na obszar Natura 2000 Dolina Łupawy (pismo z dnia 19.06.2014r.). Zaznaczyć należy, iż zgodnie z orzecznictwem (Wyrok NSA w Warszawie z dnia 20 sierpnia 1997r. III SA 150/96) organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenia wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności. Nie do biegłych lecz do organu administracji należy ocena wiarygodności dowodów zebranych w sprawie. Organ tut. próbował wyjaśnić wszystkie okoliczności dotyczące możliwości wystąpienia znaczącego oddziaływania na obszar Natura 2000 Dolina Łupawy PLH 220039, ale nie uzyskał od Wnioskodawcy wyjaśnień w tym zakresie. W opinii organu, ale również przyjętego orzecznictwa (wyrok NSA z dnia 14.03.1988 r. IV SA

1152/87) jeżeli strona wezwana do udziału w postępowaniu uporczywie odmawia wzięcia udziału w postępowaniu, organ może oprzeć swoją decyzję na dostępnych mu dowodach.

2. zmianę w natężeniu i wahaniami przepływu wody w rzece Łupawie:

W raporcie ooś wskazano, że przedsięwzięcie będzie zlokalizowane w bezpośrednim sąsiedztwie terenów szczególnego zagrożenia powodzią. W samej strefie szczególnego zagrożenia planuje się działania związane z ochroną przeciwpowodziową. Jak wskazują autorzy raportu ooś dzięki budowie MEW zwiększy się poziom retencji powierzchniowej i gruntowej wód. Efekt ten będzie uzyskany poprzez odbudowę i oczyszczenie rowów melioracyjnych istniejących na terenie planowanego przedsięwzięcia, a także poprzez budowę stawu ziemnego (na terenie zajmowanym przez siedlisko przyrodnicze 6510) oraz renaturyzację istniejącego zbiornika wodnego (na terenie zajmowanym przez siedlisko przyrodnicze 7140). Głębokość wody w obydwu zbiornikach wodnych nie będzie przekraczała 2,5 m. W uzupełnieniu z dnia 14.04.2014r. wskazano, iż głębokość prac ziemnych związanych z realizacją obu zbiorników nie przekroczy 1m. W trakcie wezbrań elektrownia wodna wraz z pobliskimi zbiornikami będzie gromadzić nadmiar wód. Autorzy raportu ooś wskazali, że przepływ nienaruszalny (biologiczny) w rzece Łupawie na wysokości realizowanej inwestycji wynosi $1,09 \text{ m}^3/\text{s}$. Z kolei wartość przepływu dyspozycyjnego na potrzeby funkcjonowania MEW w raporcie ooś określono na $3,125 \text{ m}^3/\text{s}$. Uwzględniając informacje zawarte w raporcie ooś oraz uzupełnień do niego, dotyczące planowanego poboru wody z rzeki Łupawy na poziomie przepływu dyspozycyjnego, a także informacje dotyczące wartości średniego przepływu ze średnich (SSQ) wynoszącego $3,89 \text{ m}^3/\text{s}$, w wyniku eksploatacji inwestycji mogą zostać naruszone wartości przepływu nienaruszalnego. Zakładając wykorzystanie przepływu dyspozycyjnego na potrzeby planowanej MEW, w wyniku eksploatacji inwestycji w rzece Łupawie może utrzymywać się przepływ $0,765 \text{ m}^3/\text{s}$, przy wartości przepływu nienaruszalnego wynoszącego $1,09 \text{ m}^3/\text{s}$. W uzupełnieniu z dnia 14.04.2014r. Wnioskodawca wskazał że planuje się „pobór wody w takiej ilości, by przepływ nienaruszalny wyniósł minimum $1,30 \text{ m}^3/\text{s}$, a w okresie od 1 listopada do 30 marca $1,80 \text{ m}^3/\text{s}$ (deklaracja Inwestora)”. Nie określono jednak konkretnie ile wyniesie pobór wody, który zagwarantować ma przepływ nienaruszalny na poziomie $1,3 \text{ m}^3/\text{s}$. Informacje te są zatem mało wiarygodne.

Autorzy raportu wskazują, że planowana do budowy MEW nie będzie powodować istotnych zagrożeń funkcjonowania ekosystemów rzeki, gdyż nie będzie usytuowana w biegu rzeki Łupawa, lecz w istniejącym przyległym do niej kanale, bez wykonywania piętrzenia na rzece Łupawa. Zdaniem autorów raportu, wyeliminuje to możliwość powstania cofki na rzece Łupawa, nie spowoduje również przerwania szlaków migracyjnych ryb.

W uzupełnieniu z dnia 14.04.2014r. wskazano „... *rwący przepływ na analizowanym odcinku rzeki Łupawy powoduje wyplukiwanie dna i podmywanie brzegów tej rzeki (intensywna erozja denną i brzegową). Ocenia się, że z uwagi na ukształtowanie koryta rzecznoego oraz zmianę przepływu wody w analizowanym odcinku rzeki Łupawy na spokojniejszy korzystnie wpłynie na tworzenie miejsc tarliskowych przez ichtiofaunę*”. Tym samym wskazano, iż zamierzenie przyczyni się do przekształcenia naturalnego odcinka rzeki o charakterze podgórskim, w sztucznie regulowany poprzez planowany pobór wody. Ponadto aktualnie w obowiązującym SDF-ie dla obszaru Dolina Łupawy wskazano jednak jako

zagrożenie dla doliny rzeki Łupawy prace hydro-inżynierskie. Zgodnie z ww. zarządzeniem w sprawie PZO dla obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy PLH 220036 jako jedno z potencjalnych zagrożeń dla będących przedmiotem ochrony w obszarze gatunków ichtiofauny tj.: minoga strumieniowego, głowacza białopłetwego, kozy wskazano modyfikowanie funkcjonowania wód. Należy zauważyć, że w związku z funkcjonowaniem małej elektrowni wodnej nastąpią zaburzenia naturalnego przepływu wody w rzece Łupawie – ograniczony bądź wyeliminowany zostanie naturalny rytm zalewów charakterystyczny dla podgórskiego charakteru rzeki Łupawa. W świetle danych przedstawionych w raporcie oos i uzupełnień do niego z dnia 6.09.2013 r. i 18.07.2013 r. (wykorzystanie przepływu dyspozycyjnego na potrzeby funkcjonowania planowanej MEW Karwno) mogą zostać naruszone wartości przepływu nienaruszalnego. Na str. 16 uzupełnienia do raportu oos z dnia 18.07.2013 r. wskazano, że w wyniku eksploatacji zamierzonego przedsięwzięcia przepływ wody w rzece Łupawie ulegnie zmniejszeniu. Ponadto z informacji zawartych w piśmie z dnia 14.04.2014r. nie wynika jednoznacznie w jaki sposób Wnioskodawca ma zamiar zagwarantować nienaruszalny przepływ na poziomie $1.30\text{m}^3/\text{s}$. W szczególności będzie to miało znaczenie podczas funkcjonowania elektrowni w okresie tzw. niżówek. Nienaturalne wahania poziomu wody powodowane pracą MEW mogą prowadzić do wielorakich, negatywnych skutków dla ichtiofauny poniżej piętrzenia w zależności od składu gatunkowego, skali zjawiska, okresu i charakteru odcinka. Przede wszystkim mogą zakłócać przebieg tarła i inkubacji ikry. W przypadku rzek pomorskich, wiele odcinków poniżej elektrowni wodnych, z uwagi na duży spadek, stanowi miejsca tarlisk ryb reofilnych (do których zalicza się również występujące na terenie inwestycji gatunki stanowiące przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy PLH220036: koza, głowacz białopłetwy, minóg strumieniowy). Zatrzymanie przepływu w czasie tarła nie tylko ułatwia połowy kłusownicze tarlaków w płytkiej wodzie, ale też uniemożliwia złożenie ikry oraz powoduje wysuszenie założonych wcześniej gniazd tarlowych z ikrą. Ekstremalne warunki będące wynikiem cyklicznych wahań poziomu wody powodują zmiany w strukturze ichtiofauny poniżej elektrowni skutkujące zanikiem występujących pierwotnie gatunków, a w skrajnych sytuacjach zanikiem ryb w ogóle (źródło: „Małe elektrownie wodne – duże problemy ekologiczne: przykłady z rzek północnej Polski”, Radtke, Bernaś, Skóra, 2012 r.). Zgodnie z zasadą przezorności przyjęto, że w przyszłości w związku z funkcjonowaniem elektrowni wodnej Karwno mogą nastąpić zmiany w wahaniami poziomu wody na rzece Łupawie i negatywne zmiany w ekosystemie rzeki Łupawy co najmniej na odcinku 5,21 km poniżej wlotu wody do kanału, na którym ma być zlokalizowana MEW (aż do jazu piętrzącego przy EW Łupawa zlokalizowanego w km 64+200 rzeki wg. RZGW). Autorzy raportu oos pomimo wezwania o wskazanie miejsc tarliskowych dla gatunków ryb i minogów reofilnych, w tym szczególnie gatunków będących przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy PLH220036 oraz objętych ochroną prawną poniżej planowanej MEW nie określili lokalizacji konkretnych miejsc. W uzupełnieniu do raportu oos z dnia 18.07.2013 r. wskazano jednakże, że analizowany odcinek rzeki Łupawy jest atrakcyjny pod względem miejsc tarliskowych, a występują tam odpowiednie uziarnienie żwiru i obecność otoczków. Ponadto w dokumentacji projektowej Planu Zadań Ochronnych dla Doliny Łupawy w wyniku inwentaryzacji przyrodniczej na odcinku rzeki na którym planuje się lokalizację MEW stwierdzono występowanie minoga strumieniowego. W związku z powyższym zgodnie z zasadą przezorności przyjęto, że na odcinku 5,21 km poniżej wlotu wody do kanału, na którym ma być zlokalizowana MEW zlokalizowane są miejsca tarliskowe minoga strumieniowego, kozy,

głowacza białopłetwego i na tym odcinku eksploatacja MEW i związane z nią zmniejszenie przepływu wody w rzece Łupawie spowoduje pogorszenie stanu siedlisk tych gatunków. W załączonej do pisma z dnia 14.04.2014r. ekspertyzy Pana dr. inż. S. Boroña wskazano m.in. „... obok zapewnienia rybnym litofilnym odpowiednich miejsc do odbycia tarła, bardzo istotne jest zapewnienie dobrych warunków do wychowu w rzece narybku. Aby takie odpowiednie warunki zaistniały, konieczne jest zróżnicowanie w rzece mikrosiedlisk... Najbogatsze w mikrosiedliska są rzeki o charakterze naturalnym, zaś regulacja rzek znacznie je zuboża”. W ekspertyzie wskazano, że zamierzenie co prawda nie będzie powodować przegradzania rzeki, jednakże pobór wód na cele MEW na odcinku 72+780 do ok. 69+410 km, zmieni przepływ wody z rwącego na nieco spokojniejszy, a tym samym zmieni naturalny podgórski charakter rzeki. Takie działanie co prawda może przyczynić się do powstania korzystnych miejsc tarliskowych dla ryb jednakże niesie za sobą możliwość utraty miejsc pełniących rolę ich schronień.

3. skumulowane oddziaływanie:

Zbliżony do górskiego charakter Łupawy z bystrym nurtem i licznymi głazami utrzymuje się praktycznie w całym środkowym biegu – również powyżej Czarnej Dąbrówki, gdzie planuje się lokalizację planowanej inwestycji, aż do Żelkowa. Na tym najdłuższym, charakterystycznym dla Łupawy odcinku znajdują się liczne piętrzenia wykorzystywane do celów energetycznych i zasilania ośrodków hodowli ryb m. in. w Łupawie, Pogonicach, Łebieniu, Drzeżewie, Zgojewie i Żelkowie. Budowle te uniemożliwiają migrację ryb i dzielą rzekę na odizolowane fragmenty. Liczba piętrzeń na rzece Łupawa jest niebagatelna, nawet jak na warunki Pomorza. Powoduje to znaczne implikacje dla ichtiofauny, szczególnie dla gatunków wędrownych i reofilnych. Przeszkody techniczne uniemożliwiają wędrówki rybnym, a migracje są nierozłącznym elementem cyklu życia ryb. Ponadto pobór wody dla celów energetycznych i hodowlanych w wielu przypadkach ogranicza przepływ w pierwotnym korycie rzeki („Ichtiofauna dorzecza Łupawy”, G. Radtke i in., Roczniki Naukowe PZW, 2006). Planowana elektrownia wodna będzie zlokalizowana przy naturalnym odcinku rzeki Łupawy (w km 72+780 rzeki) o długości 18,6 km ograniczonym: w dolnym jej odcinku lokalizacją elektrowni wodnej Łupawa (kilometraż 64+200 rzeki), w górnym jej odcinku lokalizacją elektrowni wodnej Kozin (kilometraż 82+810 rzeki). MEW Łupawa jest oddalona o ok. 5,21 km od miejsca wlotu wody do kanału na którym ma być zlokalizowana planowana do budowy MEW Karwno. Należy założyć, że oddziaływanie związane z zaburzeniem naturalnych wahań poziomu wód w rzece Łupawie zaznaczy się na odcinku ok. 5,21 km rzeki. Mając jednak na uwadze położenie planowanej inwestycji pomiędzy dwiema elektrowniami wodnymi, zgodnie z zasadą przezorności przyjęto, że budowa jeszcze jednej elektrowni wodnej pomiędzy nimi będzie potęgować już istniejące wahania poziomu wód w rzece Łupawa (związane z pracą EW Kozin i EW Łupawa) pogarszając tym samym warunki siedliskowe dla gatunków ryb i minoga: głowacza białopłetwego, kozy, minoga strumieniowego będących przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy.

Zgodnie z art. 33 ust 1 pkt 1 i 2 (t.j. Dz. U. z 2013 poz. 627 z późn. zm.) zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności: pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt,

dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000. Planowana inwestycja wpłynie znacząco negatywnie na siedlisko 6510 w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy. Zgodnie z PZO (Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy PLH220036, Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1917) celem działań ochronnych dla tego siedliska jest zapobieganie zmniejszeniu powierzchni siedliska, które niewątpliwie nastąpi na skutek realizacji przedsięwzięcia. Zostanie zlikwidowane bowiem jedno z 42 stanowisk tego siedliska w obszarze, a także 1 z 28 stanowisk stałego monitoringu stanu ochrony siedliska wg. wytycznych GIOŚ. Inwestycja wpłynie znacząco negatywnie na stan siedliska 7140 - torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*) w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy – zostanie zlikwidowane jedno z 8 stanowisk tego siedliska w obszarze, a także 1 z 8 stanowisk stałego monitoringu stanu ochrony siedliska przeprowadzonego przez GIOŚ. Planowane przedsięwzięcie pogorszy szanse przywrócenia w przyszłości właściwego stanu ochrony siedliska 6510, a zwłaszcza 7140, którego powierzchnia w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy jest niewielka, a płyty siedliska i już teraz silnie zniekształcone. Należy podkreślić, że zgodnie z preambułą Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory obszar Natura 2000 tworzy się w celu odtworzenia lub zachowania siedlisk przyrodniczych i gatunków, objętych zakresem zainteresowania Wspólnoty, we właściwym stanie ochrony. Zgodnie z art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody Regionalny dyrektor ochrony środowiska ustanawia plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, kierując się koniecznością utrzymania i przywracania do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000. Planowane przedsięwzięcie pozostaje w sprzeczności z w/w zapisami – w wyniku jego realizacji przyczyni się do bezpośredniego zniszczenia 7,871 ha siedliska przyrodniczego 6510 oraz 0,3 ha siedliska przyrodniczego 7140, a także spowoduje pogorszenie stanu siedliska występowania gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: głowacza białopłetwego *Cottus gobio*, kozy *Cobitis taenia*, minoga strumieniowego *Lepetra planeri*, które stanowią przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy PLH220036. Realizacja zamierzenia będzie sprzeczna z celami ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy, określonymi w Zarządzeniu w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy PLH220036 (Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1917). Z przeprowadzonej oceny w trybie art. 6.3 Dyrektywy Siedliskowej wynikało, że zamierzone przedsięwzięcie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000 Dolina Łupawy PLH220036. Nie mają tu także zastosowania przesłanki umożliwiające zastosowanie art. 6.4 Dyrektywy Siedliskowej. W związku z powyższym należy odmówić uzgodnienia realizacji przedmiotowej inwestycji.

II. Niezgodności z Programem wodno-środowiskowym kraju

Zgodnie z zapisem charakterystyki Jednolitych Części Wód Rzecznych odcinek rzeki Łupawy, na której planuje się lokalizację przedsięwzięcia, „Łupawa od Bukowiny do Darżyńskiej Strugi” ma status silnie zmienionej części wód z oceną stanu i potencjału – zły z oceną ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona (źródło: Program wodno-środowiskowy RDOŚ-Gd-WOO.4242.47.2014.IB.6.

kraju). Nadrzędnym celem Ramowej Dyrektywy Wodnej jest osiągnięcie dobrego stanu wód do roku 2015. Silnie zmienione i sztuczne jednolite części wód, powinny do tego czasu osiągnąć dobry stan chemiczny, oraz odpowiednio dobry potencjał ekologiczny.

Działki nr 119/3, 214, 68, 214, 215, 220, 231, 246, 247, 253, 254, 302 248, 249, 301 na których planuje się realizację inwestycji stanowią obszar przeznaczony do ochrony siedlisk i gatunków ustanowionych w ustawie o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie (źródło: inwentaryzacja ekosystemów lądowych pozostających w dynamicznych relacjach z wodami podziemnymi i powierzchniowymi dla obszarów dorzeczy w Polsce z wyłączeniem regionu wodnego Warty z roku 2009). W myśl zapisów zawartych w pkt. 1. ppkt. V załącznika IV Ramowej Dyrektywy Wodnej rejestr obszarów chronionych, wymagany na mocy art. 6, zawiera obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, gdzie utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, w tym właściwe miejsca w ramach programu Natura 2000, wyznaczone na mocy dyrektywy 92/43/EWG(1) oraz dyrektywy 2009/147/WE. Zgodnie z zapisami art. 6 Ramowej Dyrektywy Wodnej (Dz.U.UE.L.2000.327.1 z późn. zm.), ww. obszar został wyodrębniony, w celu zachowania dobrego stanu znajdujących się tam wód powierzchniowych i podziemnych oraz dla utrzymania siedlisk i gatunków bezpośrednio uzależnionych od wody.

W wyniku przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej, na terenie inwestycji stwierdzono występowanie siedlisk przyrodniczych i gatunków dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie oraz będących przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy PLH220036: 7140 - torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea nigrae*), 6510 - niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), a także gatunków głowacza białopłetwego, kozy i minoga strumieniowego.

Dla jednolitej części wód rzecznych „Łupawa od Bukowiny do Darżyńskiej Strugi” obowiązują działania, zawarte w programie wodno-środowiskowym kraju. Program wodno-środowiskowy kraju stanowi realizację wymagań wskazanych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej. Zgodnie z art. 11 RDW każde Państwo Członkowskie powinno zapewnić opracowanie programu działań, dla wszystkich obszarów dorzeczy lub części międzynarodowych obszarów dorzeczy leżących na jego terytorium, uwzględniając wyniki analiz wymaganych na mocy art. 5 (patrz: charakterystyki) dla osiągnięcia celów środowiskowych ustalonych na mocy art. 4 RDW. Transpozycja zapisów art. 11 RDW do ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2012 poz. 145 z późn. zm.) nastąpiła poprzez zapisy art. 113 tejże Ustawy, który wskazał na konieczność opracowania Programu wodno – środowiskowego kraju (PWŚK). PWŚK stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie celów środowiskowych zgodnych z RDW do 2015 r.

W myśl zapisu art. 113 ustawy Prawo wodne dokumenty planistyczne w postaci programu wodno-środowiskowego kraju oraz planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza uwzględniają rejestr wykazów obszarów chronionych, w tym przypadku są to obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, gdzie utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie. Program wodno-środowiskowy kraju, stanowiący RDOŚ-Gd-WOO.4242.47.2014.IB.6.

realizację wymagań wskazanych w art. 38c i 38d oraz 113 ustawy Prawo wodne, uwzględnia działania dla jednolitej części wód rzecznych „Łupawa od Bukowiny do Darżyńskiej Strugi”.

Główne działanie w celu ochrony silnie zmienionej części wód Łupawa od Bukowiny do Darżyńskiej Strugi przy odcinku której ma być zlokalizowana planowana inwestycja zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju to kształtowanie stosunków wodnych oraz ochrona ekosystemów od wód zależnych (w tym morfologia i zachowanie ciągłości biologicznej cieków). W tym celu w dokumencie tym wskazano, że należy dla obszaru Łupawa od Bukowiny do Darżyńskiej Strugi: chronić, zachowywać i przywracać biotopy i naturalne siedliska przyrodnicze oraz dzikiej fauny i flory (działania wynikające z dyrektywy w sprawie dzikiego ptactwa oraz dyrektywy w sprawie siedlisk przyrodniczych). Realizacja planowanej inwestycji nie będzie wpisywała się w działania ustalone dla odcinka rzeki Łupawy w programie wodno-środowiskowym kraju, nie przyczyni się do ochrony, zachowania i przywracania biotopów i naturalnych siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, lecz do bezpośredniego zniszczenia stanowisk siedlisk przyrodniczych 6510 - niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), 7140 - torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea nigrae*), występujących w dolinie rzeki Łupawy oraz pogorszenia stanu siedlisk gatunków: kozy, głowacza białołetwego, minoga strumieniowego w wyniku eksploatacji inwestycji. W/w siedliska przyrodnicze i gatunki stanowią przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Łupawy. Należy, też podkreślić, iż budowa obiektów hydroenergetycznych może prowadzić do powstania barier w migracji gatunków ryb, a także zaburzeń w przepływach rzek, co stanowi zagrożenie dla ichtiofauny, zdefiniowane w planie zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy PLH 220036 (Zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Łupawy PLH220036 - Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1917).

Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania postanowiono jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 77 ust. 7 przywołanej powyżej ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
w Gdańsku
Harwa Dzikowska

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Czarna Dąbrówka
ul. Gdańska 5
77-116 Czarna Dąbrówka
2. a/a IB,
RDOŚ-Gd-PNI. 4242.43.2014.JG.2.

Do wiadomości:

1. Paweł Ulatowski, B.O.P. Eko-Projekt Paweł Ulatowski, ul. Leśna 8, 77-124 Parchowo
2. Władysław Pędziwiatr, Marzena Statkiewicz-Pędziwiatr ul. Klonowa 30E, 6-200 Słupsk
3. Strony postępowania, poprzez Wójta Gminy Czarna Dąbrówka